

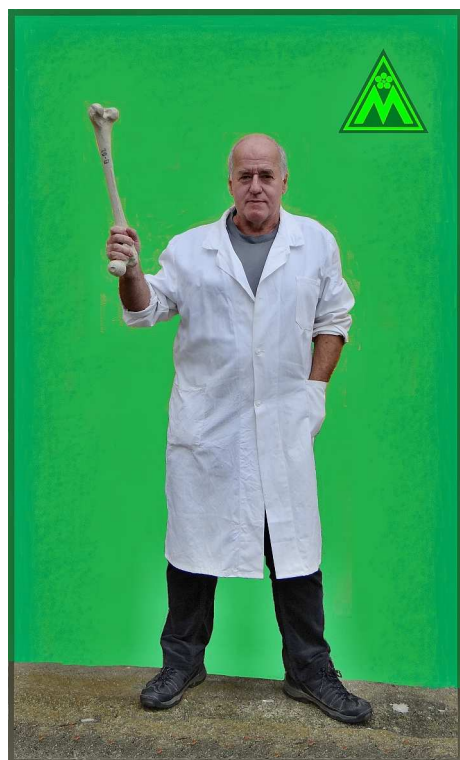
Začal nový školní rok

Letos již beze mě. Po více než 60 letech. Zprvu jsem se ve školství angažoval jako žáček či student a pak 45 let v roli učitele. Mohl bych snad nyní jako učitel ve výslužbě konstatovat, že se mě škola už netýká. Ale tak to není. Škola je věc veřejná. Již Marie Terezie ji chápala jako politikum a zavedla povinnou školní docházku ve své říši. Nevědomost natropila a ještě natropí spoustu společenských škod. Každého z nás proto musí zajímat, na jaké úrovni je a na jaké bude vzdělanost tohoto národa, ale i celé naší Evropy. Té Evropy, jejíž záviděníhodnou životní úroveň tvrdou prací budovaly stovky předchozích generací.

Žáci se mě občas ptali, jak se liší dnešní děti od těch dřívějších. Odpovídal jsem, že v podstatě nijak. Ale ona se dnešní dětská populace mění. Mění se totiž etnické složení v Česku i v celé Evropě. Projdete-li se Chebem po hlavní třídě v nějaký slunný den, musí vám být trend těchto změn u nás jasný. Vystačíme si i bez imigrantů. V prostředcích hromadné dopravy evropských velkoměst pak nejlépe poznáte, jak je tomu jinde. Mezi zástupy černochů, Indů a Arabů si tu připadáte poněkud exoticky. Je mi však jedno, jestli je někdo bílý, černý nebo zelený. Zajímá mě, zda ti lidé neškodí a zda se živí vlastní poctivou prací. Řekl bych: „Ať žije každý, ale za své“. Propagovanou dnes, ale od reality života odtrženou, naivní a politicky zmanipulovanou multikulturní výchovu by možná bylo potřebnější nahradit výchovou k ekonomickému myšlení a zejména k ekonomické odpovědnosti. Zkrátka, žáci opouštějící školu by měli vědět, že bez práce nejsou koláče. Tak se dříve říkalo. Proti této staré moudrosti by neměla stát praktická zkušenost, že bez práce jsou sociální dávky a za ně koláče budou. Ostatně když už máme poznávat kulturní rozdíly, začneme u podstatného. Ale právě o tom se dnes nehodí mluvit. Odlišnosti v barvě pleti zatím nemusíme tajit. Možná dokonce i připustíme lepší předpoklady černochů pro některé atletické disciplíny. Je však možné veřejně prohlásit, že jsou mezi jednotlivými etniky rozdíly v průměrné inteligenci? Smíme se ptát, zda se IQ odráží na přirozeném přírůstku obyvatel? Můžeme nahlas uvažovat, jaké z toho plynou důsledky pro společnost? Není jistě problém porovnat kriminalitu jednotlivých etnických skupin. Zveřejnit výsledky takového

zajímavého výzkumu ale nelze. Zkrátka existují jistá sociologická tabu. Eugenika se po zvrácenostech holokaustu neprávem dostala na index. Populační politika usilující o pouhý kvantitativní nárůst porodnosti je cestou do pekla a nevyřeší ani problém s perspektivním nedostatkem pracovních sil, pokud nebude zároveň usilovat o udržení kvality budoucí generace aspoň na tradiční evropské úrovni. Vznikají problémy, ale my nesmíme otevřeně definovat jejich podstatu. Zato se však na těchto problémech spousta lidí přizívuje.

Jak na změny ve složení populace v Evropě a konkrétně v Česku reaguje školství? Jednoduše, výuka se nutně musí přizpůsobit žákům. Z kvalitativních změn ve složení žactva proto vyplývají následné úpravy výukových metod i nároků. Například Vietnamci se integrovali do evropské populace velmi rychle. Kvůli nim se školní vzdělávací standardy jistě nemusí snižovat. Jenomže Vietnamci se u nás moc nemnoží. Škoda. Jsou ovšem etnika, která se množí čile. Právě odtud přicházejí obvinění z diskriminace ve školství. Brusel reaguje a hrozí Česku prstem. A my servilně přebudováváme naše školství, abychom vyhověli. Před třiceti lety jsme se snažili vyhovět Moskvě, nyní se podřizujeme Bruselu, potažmo Washingtonu. Aktuální je tak zvaná inkluze. Do základních škol budou postupně vřazováni žáci, kteří by patřili do škol praktických, postaru zvláštních.

Nekomentuji raději. Snad jediné s trochou nadsázky. Jako malý kluk jsem si přál být chovatelem šimpanzů v zoo. U primátů jsem setrval. Stal se ze mě učitel na základní škole. Tři roky jsem učil i na škole zvláštní. Dovedu si představit třídu, kde budou pohromadě děti rozumově normální i nadprůměrné, taky děti mentálně retardované a mám-li zůstat věrný svým klukovským touhám, přidal bych pro oživení i něco šimpanzů. Zvládl bych to! Jsem si jistý, že v deváté třídě se pak rozloučím se samými šimpanzi.

Ale já jsem už našťastí učitel ve výslužbě. Nemám do toho co mluvit. Námitky zdola jsou beztak nahoře ignorovány, pokud nepatříme k diskriminované menšině. Patřím k diskriminované většině, a tak nemám nárok. Brusel to chce, a tak to mít bude. Už pokorně mlčím. Mlčet je pohodlnější. Avšak je to správnější? Znovu zdůrazňuji: Školství, vzdělanost národa, jeho životní úroveň i kvalita života v naší zemi jsou věci veřejné. Máme to, co si zvolíme, budeme mít to, co si zasloužíme.

Jen ještě na okraj, na rozloučenou: Učit v Lubech byla radost. Jsou tu prostě normální děti, což už ale leckde přestává být obvyklé. Napadá mě proto vyhlásit městečko Luby jako světové dědictví pod ochranou UNESCO s cílem zachovat budoucím pokolením aspoň vzorek této více méně normální populace.

Svým kolegům pak přeji při výkonu jejich nádherné a ušlechtilé práce hodně sil, trpělivosti, moudrosti a též osobní odvahy čelit hloupým a nezodpovědným direktivám a kampaním shora. A žákům pro případ katastrofického scénáře v našem školství přikládám citát Marka Twaina:

„Nikdy jsem nedopustil, aby škola stála v cestě mému vzdělání.“

Jaroslav Milfait

Máme novou sochu

V Průběžné ulici stál kamenný podstavec po uraženém litinovém kříži. S žáky výtvarného oddělení základní umělecké školy jsme se domluvili na doplnění podstavce sochou. Abychom příliš neporušili původní poslání soklu, a v sousedních domech bydlí nebo bydlel nějaký Jiří, padla volba na jejich patrona. Svatého Jiřího jsme trochu ošidili, protože jedním z jeho atributů je bílý kůň. Ten by se na úzký podstavec vešel jen velmi těžko. Zhotovili jsme ho tedy opěšalého. Zobrazován bývá bojující. To by ale bez koně nebylo to pravé. Proto ten náš již odpočívá po boji. Vše bylo vykonáno s nejčistšími úmysly, tak snad nám to odpustí.

Svatý Jiří je zhotoven stejnou technologií jako svatý Ondřej stojící u kostela, o kterém jsem zde již psal. Je z betonu a kolorován. Na soše pracovali žáci Agáta Gillarová, Petra Chybová, Tereza Šindelářová, Tereza Wernerová a Jakub Hoyer. Poděkovat musím taky chlapům z technických služeb, kteří sokl hezky zpevnili a sochu na něj šikovně usadili.

Milan Krsek

Sv. Jiří na Ružáku

Když jsem se dozvěděla o nové soše na Ružáku, spěchala jsem se podívat, jak vypadá. Je moc krásná! Obdivuhodný je už samotný nápad na zkrášlení veřejných prostor města. Poděkování patří všem dětem, kterým se pod vedením pana Krska podařilo vytvořit umělecké dílo. Svatý Jiří jakoby na tomto místě stál již od pradávných dob!

Ing. Anita Černíková, starostka

Ohlédnutí za hraničními slavnostmi

Je září a většinou nám již nezbývá, než si postesknout při vzpomínce na hřejivé slunce a zábavu prožitou v prázdninových dnech volna. Vraťme se na chvíli i k uplynulým 22. Hraničním slavnostem.

Ačkoli to týden před Slavnostmi nevypadalo, nakonec se počasí slitovalo a i přes mírný deštík v průběhu sobotního odpoledne, vládlo příjemné teplo. Na návštěvníky Hraničních slavností v prostoru hraničního přechodu čekaly stánky s lahodným občerstvením. Osvědčené kapely - Horalka, veselí studenti Kiks Bandu

a Parohanka - se postaraly o hudební doprovod. Děti opět vložily své naděje do vypouštění létajících balonků: „Komu doletí nejdál tentokrát?“ Sehraný tým z Domu dětí a mládeže pod vedením paní ředitelky znovu připravil pro děti tvořivou dílnu, nechybělo malování na obličeje ani skákací hrad. Dětem i dospělým zpestřil odpoledne program Bublínkové show. Výstavu historických traktorů letos nově doplnila historická vojenská technika. Vítězství v kopání na cíl si (bohužel) pro tentokrát odnesli zastupitelé německé strany, ale za rok... ☺ Na místě se setkávali starí známí a snad se utvořila i nová přátelství. Vše bylo stejné, jako v předešlých letech a přesto byly 22. Hraniční slavnosti zase jiné.

Nedělní odpoledne bylo horké a slunečné. Dětské publikum si zaskotačilo s tanečním mistrem Honzou Onderem a jeho partnerkou Lucií Hunčárovou a kdo chtěl, mohl se i se známou dvojicí z televizní show StarDance vyfotit. Obě Lubské formace Drsná žížeň i IHS hrály bombasticky a panovala veselá nálada.

A tak to má být, to bylo cílem 22. Hraničních slavností.

Závěrem bych chtěla poděkovat za obětavost **všem**, kteří se podíleli na přípravách a na zdárném průběhu obou dnů. Všem, kteří vážili cestu na hranice a bavili se. Především chci poděkovat pracovníkům technických služeb, hasičům, Domu dětí a mládeže, všem nedělním muzikantům a panu Novému za to, že bylo slyšet. Za finanční podporu patří dík Česko-německému fondu budoucnosti a Karlovarskému kraji.

Ing. Anita Černíková, starostka

Priorita

- dostatek lékařů a sester

Petr Kulhánek
kandidát na hejtmana
petrkulhanek.cz

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ (STAN)

s podporou

TOP09

Hudební festival Luby 2016

13. srpna se na Autoparku již po čtvrté konal hudební festival. Počasí se po deštivém pátku, kdy jsme s technickými službami postavili stany a zázemí pro kapely, nakonec umoudřilo. Festival odstartoval tradičně v 16.00 hodin Míra Nový společně s moderátorem Alešem Strnadem z radia Egrensis. Letos byli poprvé představeni na podiu i členové spolku Schönbach. O úvod festivalu se postarala kapela z Ostrova nad Ohří Stripes of Glory, kde si dva hráči z kapely zavzpomínali s nostalgií na svá studentská léta strávená zde na houslařské škole.

Dále následovala pražská kapela Zlopata s domácím Honzou Lorencem, kde jejich alternativní muzika se saxofonem musela pobavit snad každého posluchače. Jako třetí v pořadí vystoupila další pražská skupina Last Station, která si již v Lubech zahrála před dvěma lety. Čtvrtou v pořadí byla benešovská kapela s frontmankou Sabinou Ludanyiovou a domácím kytaristou Tomášem Skálou, kteří předvedli rockový styl s akustickou kytarou, houslemi a podmanivým zpěvem. Po přestávce podia nastoupili hráči z kapely Ultima z Ledče n/Sázavou, kteří mluveným slovem do rockového žánru předvedli parádní show. Hudební program zakončila skupina Imodium se svou výraznou zvukovou a světelnou kreací. Občerstvení bylo pro účastníky festivalu ve výborné kvalitě, o kterou se už tradičně stará Stanislav Břinčil a jeho tým. Po technické stránce byla nově natřena tribuna a instalovány poziční světla, která dělala v nočních hodinách pěkný světelný efekt. Za to vše patří velké poděkování technickým službám pod vedením Ing. Martina Lukeše. V příštím ročníku budeme muset řešit podlahu na tribuně a další jiná opatření, abychom zázemí pro muzikanty a návštěvníky posunuli dále. Z dobrovolného vstupného bylo vybráno 10 400 Kč na podporu Jiříka Tolara

z Lubů, které jsme s dobrým pocitem předali rodičům.

Závěrem děkujeme Karlovarskému kraji, městu Luby, Aleši Strnadovi z rádia Egrensis, p. Pavlovskému za podporu tohoto regionálního festivalu a díky za pohodovou organizaci všem členům hudebního spolku Schönbach. Tím nám festival skončil, ale již teď se můžete těšit 14. října na hudební skupinu Turbo s předkapelou Sabiny Ludanyiové.

za Hudební spolek Schönbach Tomáš Skála st.

VELKÉ PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bychom rádi poděkovali jménem naší rodiny a jménem SPECIÁLNĚ PEDAGOGICKÉHO CENTRA CHEB a RANNÉ PÉČE PRAHA Lubskému spolku "SCHÖNBACH" a všem těm, kteří se podíleli na konání letošního HUDEBNÍHO FESTIVALU LUBY 2016.

Rovněž děkujeme všem, kteří se této akci zúčastnili a dobrovolným vstupným přispěli na podporu našeho syna Jiříka.

Velké DÍKY VŠEM!!!!

manželé Jiří a Dagmar TOLAROVÍ

O pohár starostky města

V sobotu 20.8.2016 se uskutečnil další ročník hasičské soutěže v požárním útoku, pořádaný místním spolkem dobrovolných hasičů. I když to ze začátku vypadalo, že nám počasí přát nebude, nakonec jsme si užívali sluníčka a sportu. Zasoutěžilo si celkem 5 družstev - Svojšovice, Markneukirchen, Křižovatka, Plesná a domácí družstvo Luby. Před samotným začátkem soutěže byl předán našimi kamarády ze Svojšovic věčný dar v podobě nových triček kolegům z Markneukirchenu. Každý ze soutěžících, i ti kteří se starali o občerstvení i celý průběh soutěže, by si zasloužil zlatou medaili.

Na 5. místě se umístily Luby, na 4. místě Svojšovice, na 3. místě Křižovatka, na 2. místě Markneukirchen. Putovní pohár a tudíž i 1. místo vybojovala Plesná. V rámci partnerské spolupráce, a aby každý mohl vidět, že jsme skutečně sehraní, proběhl v samotném závěru soutěže smíšený útok jednotek Luby, Svojšovice a Markneukirchen. Bylo vidět, jak dokážeme táhnout za jeden provaz, společnými silami se popereme se vším.

Na závěr bych chtěl poděkovat spoluobčanům za účast, a především za podporování, když jsme se postavili na start. Největší poděkování si ovšem zaslouží místní hasiči za dobře odvedený kus práce, aby tento den mohl proběhnout v pořádku.

Jan Pelc, starosta SDH Luby

Společenská kronika

V měsíci **září 2016** oslaví významné životní výročí tito občané města Luby:

Dvořáková Hannelore
Geigerová Vlasta
Jarošová Marie
Jelínková Věra
Kessler Petr
Kolář Karel
Křížová Eva

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme!

Schönbach

Naše město se od prvních historických zmínek nazývalo „Sconenbach“. To se postupem doby ustálilo na „Schönbach“, což v němčině znamená „Hezký potok“. Podle kdysi jistě hezkého potoka tedy dostalo naše město jméno.

Potok našim městem protéká dodnes, nazývá se Lubinka, a o tom, že by byl hezký, se nám může leda zdát. Je víceméně zarostlý a voda je vidět jen na několika málo místech.

Potok má dnes na starosti Povodí Ohře, státní podnik. Nevím, kolik kilometrů řek a potoků mají na starosti, ani nevím, kolik na to mají lidí, techniky či prostředků. Vím ale, že termíny mezi jednotlivými plánovanými akcemi na čištění Lubinky jsou dlouhé. Škoda.

Město „Hezký potok“ by si hezký potok zasloužilo.

Jan Kreuzinger

Jménem naší rodiny Vám děkujeme za účast při posledním rozloučení s paní Jarmilou Kočárníkovou.

Děkujeme také sboru Luběnky za pěvecký doprovod.

Rodina Kočárníková

Inzerce

PLYNOSERVIS

voda-topení-plyn

Martin Forrai

- opravy, montáže, servis plynových kotlů, topidel, karem a ohříváků vody různých typů a značek
- pravidelné prohlídky, revize, čištění plynových spotřebičů
- opravy a údržba plynových spotřebičů a jejich uvádění do provozu
- kontroly úniku plynu, měření emisí

Kontakt:

Martin Forrai

tel.: 724 349 306, e-mail: forrai@volny.cz

Palackého 1399/70, 358 01 Kraslice

KADEŘNICTVÍ KATKA

opět v provozu

Tel. 777 045 903

Facebook : kadeřnictví KATKA

**Stříhání horkými
nůžkami**

**módní barvení a stříhy,
parafínové zábaly na ruce,
úprava obočí a řas, slevové karty**

A kde mě najdeš ?

**KRASLICE, Havlíčkova 31
(pod poliklinikou)**

**Budu se těšit
KÁŤA**

Jarka, Jarmila, Věra a ti další

Koncem srpna jsem během 24 hodin zaregistroval tři zprávy. Nejprve mi jedna sousedka řekla, že paní Jaroslava Křížová by si zasloužila pochvalu v Lubském zpravodaji za to, že jediná se stará o zeleň a květiny před domem č. 93 v Tovární ulici. Já to vím, bydlím vedle a občas Jarku škádlím tím, že až skončí s květinovým úklidem před „svým“ panelákem, může pokračovat u nás. Vždycky slyším nevybíravou odpověď o tom, jak jsou lidé líní a ona už toho má taky dost, hlavně kvůli bolestem zad. Ale za čtrnáct dnů už stříhá, okopává a stará se o zeleň znovu.

Druhá zpráva byla smutnější. V opravdu požehnaném věku zemřela paní Jarmila Kočárníková. Tahle zpráva zasáhla hlavně moji ženu, protože když kdysi začínala dělat na poště, paní Kočárníková ji zaučovala a když měla manželka problémy s vedoucí, bránila ji před ní a uklidňovala ji. Paní Kočárníková byla pošťáčka tělem i duší a moje žena říká, že jí měli před poštou postavit pomník.

Třetí zpráva se zase nemile dotkla mě. Zemřela totiž paní Věra Čáslavská – můj sportovní i lidský idol. V roce 1968 mi bylo 15 roků a tak už jsem leccos z politiky i sportu vnímal víc než v mladším věku. Televizní dokument Olgy Sommerové Věra 68 mi atmosféru té doby znovu připomněl, takže jsem se při něm chvílemi smál nahlas, chvílemi jihnul.

Určitě se najdou lidé, kterým se něco na těchto ženách nelíbilo nebo nelíbí. Nikdo z nás není jen kladný zářný hrdina. Ale měli bychom umět ocenit u Jaroslavy Křížové dobrotu a nezištnost, když ví, že jí nikdo nepomůže, záda bolí víc a víc a přesto jí to nedá a zase jde zkrášlit okolí domu sama. Nebo entuziasmus a chuť do práce Jarmily Kočárníkové, která jako pošťáčka vypomáhala ještě dlouho v důchodovém věku. A sílu, pevnou vůli a „zabejčenost“ Věry Čáslavské, která by mohla mít život mnohem snazší, kdyby... Ale ona, jako zářný příklad pro nás, zůstala svá a ukázala, že záda hrbí jen při sportování. Její politický postoj a sportovní mistrovství oceňoval celý svět. Ale i obě dvě zmíněné ženy si zaslouží uznání. Alespoň nás lubských, kteří jsme jednu znali a druhou známe a dokázali jsme rozpoznat jejich kladné stránky.

Žel, snad je přirozenou vlastností člověka, všimnout si toho ne za života oné osoby, ale většinou až po jejím skonu. Z doby, kdy bydlím v Lubech, tím myslím například Ing. Karla Malíška a mistra houslaře Libora Šefla. Oba byli slušní a nezištní lidé a obohatili nás, jeden chutí do sborového zpěvu, druhý stavbou mistrovských violoncell. Moje uznání za starost o druhé si zaslouží také místní ženy a muži, které a kteří se nezištně starali a starají o nemocné rodiče, partnery nebo děti. A my jim to z různých důvodů neumíme dát najevo ještě teď, kdy z toho mohou čerpat posilu a mít radost. Zkusíme to někdy?

Jindřich Desort

SOLAR HEAT SOKOLOV **CHCETE UŠETŘIT ZA VYTÁPĚNÍ?**
TRÁPÍ VÁS VLHKOST A PLÍSEŇ?

!! TEPLOVZDUŠNÉ SOLÁRNÍ KOLEKTORY !!

VYTÁPÍ - VYSOUŠÍ - VĚTRAJÍ

ÚSPORY ZA TEPLO AŽ 40%

PŘIJĎTE NÁS NAVŠTÍVIT :

LUBY u Chebu - naproti Poště

dne 15.09.2016 od 10 do 16 h

Prodejna SOLAR HEAT SOKOLOV

K.H.Borovského 1312, naproti MěÚ u "kruháče"

Tel.: 608 855 578 **www.solarheatsokolov.cz**

Cesta za Bismarckem

Poslední srpnovou sobotu uspořádal oddíl turistů TJ Luby další z řady oblíbených pěších výletů. Brzkého sobotního rána se nás na nádraží v Lubech sešlo šest a naši malou skupinku doplnili čtyři přátelé turistiky z Německa. Společně jsme vyrazili vlakem do stanice Pomezí nad Ohří, kde začal náš výlet. Po někdejším symbolu železné opony, tzv. signálce, jsme vyrazili směrem na Zelenou horu. Po zhruba 5 kilometrech stoupání do kopce jsme došli do cíle. Na vrcholu Zelené hory ve výšce 637 metrů se nachází stará kamenná rozhledna pojmenovaná po německém kancléři Otto von Bismarckovi. V období železné opony se rozhledna nacházela v zakázaném hraničním pásmu, a proto byla téměř pozapomenuta. V roce 1973 byl nedaleko rozhledny postaven nový televizní vysílač, který je viditelný ze širokého okolí. Vrchol Bismarckovy rozhledny nám poskytl pěkný výhled po okolí, a nad mapou jsme se společně dohadovali, kde se jaká obec nebo památka nachází. Po krátké diskuzi a nezbytném doplnění sil jsme se vydali nejdříve k zaniklému kostelu svaté Anny a pak přes sídliště Skalka do Chebu. Zde byli naši němečtí turisté nadšeni z areálu krajinné výstavy a také Chebským hradem. Pak již jen zbývalo dojít přes centrum Chebu na nádraží a dojet zpět do Lubů, kde jsme se rozloučili. Počasí se nám vydařilo, a díky brzkému rannímu odjezdu jsme se vyhnuli

i úmornému vedru, které ten den bylo.

Nezbývá než se těšit na další turistické akce pořádané turistickým oddílem TJ Luby. Plán akcí je vyvěšen na vývěsce u „věžáku“, a akce jsou také uveřejňovány na webu a facebooku města.

Tomáš Lenc

Pozvánka na cyklistický okruh Rozhledna CIBULKA – a zpět

Turistický oddíl Luby zve všechny zájemce o projížďku podzimní krajinou s návštěvou rozhledny Cibulka v Oloví.

Sejdeme se – s dobře připravenými koly a plni sil ☺ –

v sobotu 17. září 2016 v 10 hodin u hasičárny

Trasa tam: Luby – Libocký Důl — Krajková – Libnov – CIBULKA

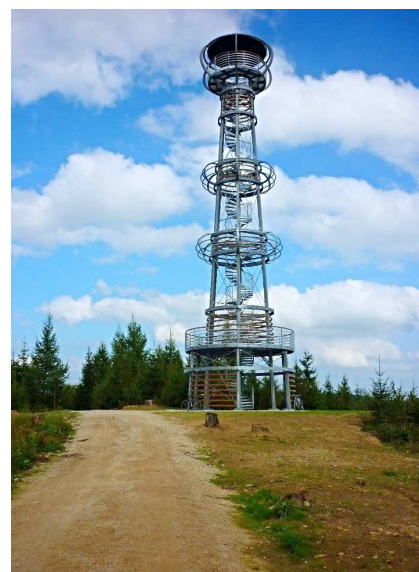
Trasa zpět: Krajková – Květná – Hluboká – Kopanina – Nový Kostel – Luby

Celková délka: 45 km

Svačinu a občerstvení s sebou.

Rozhledna Cibulka: stojí v nadmořské výšce 655 metrů ca. 2 km od města Oloví. Její výška je 26 metrů, k vyhlídkové plošině ve výšce 24 metrů vede 129 schodů.

Srdečně zveme všechny zájemce z řad široké veřejnosti.

Turnaj ve čtyřhrách

V sobotu dne 03.09.2016 uspořádal Sportovní klub Luby již 3. ročník tenisového turnaje ve čtyřhrách. Do turnaje se přihlásilo celkem 8 hráčů, kteří vytvořili 4 páry. Přípravu celého areálu si vzal na starosti pan Kubík starší a jemu patří velký dík za obětavou práci. Občerstvení bylo zajištěno v místní klubovně po celý den. Hrál se za velice příjemného počasí, svítilo sluníčko a bylo kolem 22 stupňů celsia.

Turnaj se hrál systémem každý s každým na jeden vítězný set. Všichni hráči podali skvělé výkony, opravdu se bylo na co dívat a hrálo se fair-play. Ceny do turnaje byly obstarány od několika sponzorů:

řeznictví Hadvig, potraviny Bohouš, Město Luby, Elroz Plesná, Petrželovi, Winkler Vladimír a Standa Břinčil.

Celkové pořadí turnaje: 1. Břinčil Stanislav a Pěnkava Jan, 2. Postolka Jaroslav a Kurka Jiří, 3. Dohnal Petr a Dohnal Lukáš, 4. Polívka Sláva a Ježek Zdeněk.

Děkujeme všem zúčastněným hráčům, správci panu Kubíkovi i hrstce diváků, kteří přišli povzbudit, občerstvit se a také se pobavit. Všichni se těšíme na další tenisové turnaje.

Pěnkava Jan, předseda SK Luby

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA KARLOVARSKÉHO KRAJE 2016

Kdo jsme

Myšlenka vytvořit nové hnutí vznikla ve skupině lidí, kteří v našem kraji žijí, pracují, vychovávají zde své děti a vnoučata. Jsou to lidé různých profesí z jednotlivých koutů našeho kraje, kteří zde vnímají řadu problémů, jež je potřeba řešit. Proto bychom se chtěli podílet na vedení Karlovarského kraje, tyto problémy řešit a především rozvíjet kraj tak, aby naši občané měli SPOKOJENÝ ŽIVOT.

Co chceme

Všichni žijeme a chceme žít tady, v kraji, který je bezpečný, zdravý, čistý, vzdělaný, pracovitý, pohostinný, kulturní, úsporný, dobře propojený uvnitř i navenek, ohleduplný ke slabším. A právě těchto deset úhlů pohledu na spokojený život je obsahem našeho politického programu SPOKOJENÝ KRAJ, který v předvolebním období postupně tvoříme a zveřejňujeme.

PaedDr. Josef Novotný
Sokolov, poslanec, pedagog, trenér

Rudolf Chlad
Boží Dar, záchranář

Mgr. Stanislav Kříž
Aš, ředitel Krajské hospodářské komory

MVDr. Martin Lochman
Cheb, zvěrolékař

Pavel Pagáč
Cheb,
manažer ve stavebnictví,
dobrovolný hasič

Marcela Horáková
Hranice u Aše, místostarostka města

VÝBĚR Z VOLEBNÍHO PROGRAMU SPOKOJENÝKRAJ.CZ

- Zabráníme vzniku azylových a detenčních zařízení na území kraje.
- Zavedeme zvýhodněné celoroční jízdenky na integrovanou dopravu v celém kraji pro žáky a studenty, pracující i důchodce.
- Podpoříme všechny složky integrovaného záchranného systému v Karlovarském kraji.
- Dále rozšíříme grantový či stipendijní program podpory prvního zaměstnání absolventů SŠ s VŠ, aby mohli získat v kraji potřebnou praxi.
- Prosadíme výstavbu průmyslové zóny u Sokolova.
- Zřídíme v každém okrese bezplatnou poradnu k úvodním konzultacím o problémech občanů.
- Podpoříme program pro aktivní život seniorů.
- Prosadíme zavádění nových technologií ke zvýšení zájmu mladé generace o kulturní, případně přírodní památky.

Více na spokojenykraj.cz

JUDr. Hana Zemanová

Karlovy Vary, advokátka
lídr kandidátní listiny VOK

www.spokojenykraj.cz

spokojenykraj

@spokojenykraj

Tisková zpráva: PALIACUP V LUBECH VE PROSPĚCH HOSPICE SV. JIŘÍ UŽ PO OSMÉ

Motto:

J DOMA JE DOMA
HOSPIC sv. Jiří ... AŽ DO POSLEDNÍHO OKAMŽIKU

Jak už mnozí z Vás ví, mobilní Hospic Sv. Jiří je terénní službou, která jezdí za nevléčitelně nemocnými do jejich domova. V mobilním hospici je k dispozici tým odborníků ve složení lékař s atestací v paliativní medicíně, zdravotní sestry, sociální pracovníce, psychologové, duchovní, poradkyně pro pozůstalé a dobrovolníci. Služby mobilního hospice jsou k dispozici 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, včetně všech svátků.

Hospic poskytuje specializovanou paliativní péči především pacientům v závěrečné fázi nevléčitelného onemocnění a zaměstnanci hospice sledují individuální potřeby a přání každého nemocného, snaží se mu ulevit od bolesti a dalších trápení a podporují jej v tom, aby mohl zůstat až do konce života v intenzivních vztazích se svými blízkými.

V letošním roce zaznamenáváme velký nárůst klientů oproti dvěma předchozím létům, pro srovnání v roce 2014 jsme se starali o 39 nevléčitelně nemocných, v roce 2015 o 36 a v letošním roce k 24. 8. 2016 jsme se starali o 52 nemocných.

Kromě poskytování mobilní hospicové péče na Chebsku (od Aše po Mariánské Lázně) jsme v lednu letošního roku otevřeli provozovnu v městě Tachově v Plzeňském kraji, kde se již postarali o 20 nevléčitelně nemocných.

Věříme a podle odezvy na naše poskytované služby tak i soudíme, že služby poskytované Hospicem Sv. Jiří nejsou „jen“ o zdravotní, lékařské, sociální, psychologické a duchovní stránce, ale především o lidském přístupu ke každému nemocnému a k jeho rodině. Kromě nabídky služeb komplexního týmu se snažíme plnit poslední přání, která mohou být různorodá, někdy je to návštěva hospody, setkání se zpěvákem, uspořádání výstavy, urovnání sporů v rodině, zhlédnutí oblíbeného filmu nebo pro nás zdravé "obyčejné" setkání s lidmi, které máme rádi.

Činnost Hospice Sv. Jiří je možná jen díky sponzorům, dárcům, sbírek a různých charitativních akcí, mezi které patří i „LUBSKÝ PALIACUP“ – letos již osmý v pořadí. Organizuje se díky podpoře lidí z městského úřadu (především díky pí. starostce, Ing. Anitě ČERNÍKOVÉ) a Golfového klubu v Lubech (díky pí. Gabriele PTÁČKOVÉ). Také i díky podpoře turnaje dalšími osobnostmi, jako je např. p. Petr PAVLOVSKÝ (sponzoruje poháry pro vítěze), p. Tomáše SKÁLY a dalších, včetně hojné účasti lubských golfistů.

Dovolte mi Vás pozvat na již osmý ročník tradičního golfového turnaje s názvem „Paliacup“, který se skutečně 28. září od 9:00 na Golfovém hřišti v Lubech. Pokud se chcete účastnit turnaje,

kontaktujte pí Gabrielu Ptáčkovou na telefonu 731 313 075 nebo na emailu info@golfluby.cz. Jestli Vás neláká golf, můžete se přijít podívat na vyhlášení výsledků turnaje, které je spojeno s vystoupením ženského pěveckého sboru Luběnky a odehraje se od 16:00.

Pokud se o naší činnosti chcete dozvědět více, podívejte se na internetové stránky hospice www.hospiccheb.cz, na facebook nebo nás kontaktujte na email hospic@hospiccheb.cz nebo na telefonu 736 432 911.

MUDr. Ján Cabadaj, vedoucí lékař Hospice Sv. Jiří, o.p.s.

Vždy správný nástroj

*Výrobce a prodejce nástrojů pro řezání,
broušení, frézování a leštění.*

*Přijme pracovníky/pracovnice na
pozici*

Montážní dělník/ce Obsluha číslicově řízených strojů

**Požadujeme: manuální zručnost,
spolehlivost, dobrý zdravotní stav,
technická zdatnost.**

Jedná se o HPP, dvojsměnný provoz.

Nástup možný ihned.

Nabízíme:

- jistotu stálého zaměstnání
v rodinné mezinárodní firmě
- odpovídající ohodnocení (úkolová mzda)
- firemní benefity (týden dovolené navíc,
stravenky, motivační program)
- příjemné a ergonomické pracovní
prostředí

LUKAS CZ

je významný regionální
zaměstnavatel
a sociálně odpovědný podnik,
stabilní firma z perspektivního
oboru
se zahraniční majetkovou účastí.

LUKAS CZ spol. s r.o.

Tovární 478
351 34 Skalná

Tel.: + 420 357 070 618

www.lukas-erzett.com

e-mail: sterbova@lukascz.cz,
nebo osobně na personálním
oddělení